

der kan indvindes i Erhvervslivet. Naar man vil give det Udseende af, at Venstre er Løntrykker, er det fuldkommen forkert. Jeg skulde tro, at vi herinde kunde være enige om, at de faste Lønninger og Arbejds-lønnen altid maa staa i et rimeligt Forhold til, hvad der kan indvindes i det frie Erhverv. Jeg tager vist ikke meget fejl, naar jeg siger, at Indkomsten i det Erhverv, jeg bedst kender til, Landbruget, vil gaa ned til Halvdelen. Hvis vi ser paa Husmandsbrugene, der tager hele Familiens Arbejds-evne i Brug, saa er det, der kan indvindes af saadant et Brug, baade det fulde Udbytte af deres Arbejde og den Løn, de kan faa. Naar dette nu gaar ned til det halve, saa synes jeg, at man ved en rolig Overvejelse maa kunne forstaa, at saa maa Lønnen ogsaa falde, hvad enten det er Arbejds-løn eller fast Løn, saa maa Lønnen ogsaa gaa ned i samme Forhold, saadan at den økonomiske Linie bliver nogenlunde ensartet. Det synes jeg er det Grundlag, ud fra hvilket vi maa se paa disse Forhold; og al Tale om, at vi vil enten Arbejderne eller Tjenestemændene til Livs; er ganske hen i Vejret. Alting maa maales paa praktisk og redelig Maade, og det er i Virkeligheden det, vi giver Udtryk for, naar vi hævder, at vi maa anlægge de Betragtninger, jeg her har nævnt.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til den sociale Lovgivning, men kun tale om det, som ligger i hvert Fald mig mest paa Sinde, nemlig den store Arbejds-løshed, der findes i Øjeblikket. Jeg kan egentlig ikke tænke mig noget mere forførdeligt end at gaa arbejdsløs paa Gaden, og derfor maa alle alvorlige Mennesker beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og naar man nu læser Anmærkningerne til Finanslovforslaget igennem, ser man, at man for indeværende Finansaar regner med, at Arbejderne vil have betalt i Medlemsbidrag, ordinære og ekstraordinære, 13,7 Mill. Kr.; Staten modsvarer dette Beløb med 35 pCt. — det er $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. —, og dertil kommer, at der til Arbejds-løshedsfonden er opført $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; der betales af Staten — det betales altsaa med 10 pCt. af det ordinære Medlemskontingent og vistnok $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, som Fonden har haft i det sidste Aar, og det giver tilsammen $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at Statens Bidrag vil være $8\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; Medlemmernes egne Bidrag vil være 13,7 Mill. Kr., og naar man dertil lægger det Bidrag, Kommunerne skal yde, naar vi nær henimod 30 Mill. Kr.

Det er saaledes en forførdelig Sum, der ofres paa Arbejds-løshedens Alter, og det er

ganske klart, at det Spørgsmaal maa være det altoverskyggende, hvordan der skaffes Beskæftigelse til Mennesker. Nu maa jeg sige, at for at der overhovedet kan blive Arbejde her i Landet, maa det indrettes saaledes, at det kan betale sig at lade Arbejdet udføre, thi efter min Mening findes der ingen menneskelig Magt paa Jorden, der kan hindre, at Arbejds-løsheden kommer den Dag, Forholdet er saadan, at det ikke kan betale sig at lade Arbejde udføre. Naar jeg nu vil prøve at se det fra en Arbejders Synspunkt — og det vil jeg gerne —, siger jeg mig selv: Naar Arbejderne betaler 13,7 Mill. Kr. i Understøttelse, hviler der en meget stor Byrde paa de arbejdende Medlemmer her i Landet; og jeg gad vide, om det, at man sænkede Tariffen, saa at saa mange flere kunde komme i Arbejde og Halvdelen af Medlemsbidraget kunde spares, ikke vilde bevirke, at de fik det bedre alle. Alle de nogle og halvtredstusinde, eller hvor mange det er, der gaar arbejdsløse, vilde i hvert Fald faa en meget større Indtægt, og alle de, der nu arbejder og lider haardt under det store Tryk, som Kontingentet er, hvilket reelt betyder, at de faar en mindre Arbejds-løn, var vel tjent med at gaa ind paa en Overenskomst, hvorved Arbejdet kunde sættes i Gang. Jeg tror, at det vilde være en Fordel.

Endvidere vil jeg sige, at hvis vi skal naa det, som jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rode i, at vi bør søge at naa, at alle Kontingenter til Ulykkesforsikring og Arbejds-løshedsfond og Invalidifond kan nedsættes, er det en Betingelse, at Arbejds-løsheden bliver mindre, og det er en Betingelse i det hele taget, ogsaa med Hensyn til Invalidifonden, at Taksterne sættes ned, og at vi faar lidt andre Takster at arbejde med, thi ellers vil disse Kontingenter ikke gaa ned. Derfor glæder jeg mig over de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte med Hensyn til Invalidirenten. Forholdet er jo det, at det er ikke ubetydelige Summer, som maa svares til disse Fonds ogsaa af Medlemmerne, og det er min Mening, at hvis man vilde ordne det paa en lidt mere praktisk Maade, saa at det hele kom i Forhold til Tiden, vi lever i nu, vilde Mulighederne være til Stede for, at disse Udgifter kunde sænkes.

Jeg har peget paa Arbejds-løsheden, fordi det er det voldsomste Tal, og fordi det er den voldsomste Skade, der gøres ved, at alle disse gaar arbejdsløse, men der kan kun efter min Mening raades Bod derpaa, hvis man erkender den Sandhed, at Arbejds-løsheden kan man ikke hindre, hvis man ikke